

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
КЖ1-188/23
20.04.2023. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Милевке Миленковић, председника већа, Марине Илић и Ђорђа Ристића, чланова већа, са записничарем Тамаром Миливојевић, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из чл.204 ст.4 у вези ст.1 КЗ у вези чл.33 КЗ, одлучујући о жалбама браниоца окривљеног АА, адвоката Бошка Роглића из Новог Пазара и браниоца окривљеног ББ, адвоката Радослава Стефановића из Новог Пазара, изјављеним против пресуде Основног суда у Новом Пазару 14К-400/19 од 29.12.2022.године, у седници већа одржаној дана 20.04.2023.године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване, жалбе бранилаца окривљених АА и ББ, и пресуда Основног суда у Новом Пазару 14К-400/19 од 29.12.2022.године, **ПОТВРЂУЈЕ.**

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару 14К-400/19 од 29.12.2022.године, окривљени АА и ББ су оглашени кривим да су у саизвршилаштву извршили кривично дело тешка крађа из чл.204 ст.4 у вези ст.1 КЗ у вези чл.33 КЗ, па су осуђени на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године, при чему је окривљеном АА у казну урачунато време проведено у притвору од 28.06.2019.године до 18.03.2020.године.

Окривљени су обавезани да на име имовинскоправног захтева у целини оштећеном Привредном друштву „Милорд“ ДОО Нови Пазар солидарно плате износ од 9.256.380,00 динара, са законском затезном каматом почев од 29.09.2014.године, као дана када је предузета последња радња извршења кривичног дела па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу чл.264 ст.1 ЗКП окривљени су обавезани да надокнаде трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем, као и да на име паушала солидарно плате суду новчани износ од 40.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Бошко Роглић из Новог Пазара, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде Кривичног законика, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу пресуду Основног суда у Новом Пазару 14К-400/19 од 29.12.2022.године укине и предмет врати на поновно разматрање. У жалби је затражио да буде обавештен о седници већа,

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Радослав Стефановић из Новог Пазара, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу преиначи побијану пресуду и окривљене ослободи од оптужбе, или да ожалбену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу је поднеском Ктж-205/23 од 27.03.2023.године предложио да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, одбије као неосноване жалбе бранилаца окривљених и пресуду Основног суда у Новом Пазару 14К-400/19 од 29.12.2022.године потврди.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа, у смислу одредбе чл.447 ст.2 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Шебековића из Крагујевца, по заменичком пуномоћју адвоката Бошка Роглића из Новог Пазара, на којој је размотрио целокупне списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је, сходно одредби чл.451 ст.1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је, по оцени навода у изјављеним жалбама и писаног предлога Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, нашао:

Жалбе су неосноване.

Жалбама бранилаца окривљених АА и ББ се првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.1 тач.11 ЗКП, указивањем да је изрека пресуде неразумљива јер у изреци пресуде није наведено ког датума и ког месеца су окривљени из магацина односили ролне платна и у којој количини. Даље се жалбама бранилаца окривљених пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.1 ЗКП, указивањем да се пресуда заснива на незаконитом доказу, на записнику о ванредном попису који је урађен супротно Правилнику о усклађивању књиговодственог стања са стварним стањем, јер је у пописној Комисији био ВВ, рачунополагач, као што је члан био и власник, односно директор предузећа ГГ, а који извештај је послужио за финансијско вештачење. По ставу одбране окривљених, незаконит је доказ и ЦД снимак, који је по начину прибављања незаконит, јер није утврђено да ли објекат са којег је снимано има одобрење за снимање од стране надлежног органа, као и да ли је објекат са којег је снимано имао истакнуто упозорење да се снима, због чега је погрешно примењена одредба чл.32 Закона о приватном обезбеђењу, којим се прописује да су правно лице и предузетник дужни да на видљивом месту истакну обавештење да је објекат или простор заштићен видео обезбеђењем. Такође се жалбама бранилаца окривљених указује и на то да је поступак према саокривљенима ДД и ЋЋ раздвојен, те да је суд прочитао њихове исказе, иако се не ради ни о једној ситуацији из чл.406 ЗКП, јер је

према њима кривични поступак обустављен, због чега њихови искази нису могли бити прочитани, већ су они само могли бити саслушани у својству сведока пред судом.

Жалбом браниоца окривљеног ББ се пресуда побија због повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тачка 2 ЗКП, указивањем да је изрека пресуде „противречна сама себи и образложењу пресуде“, да у пресуди нема довољно разлога о одлучним чињеницама које су предмет доказивања, а да су наведени разлози нејасни и у знатној мери противречни, тако да постоји знатна противречност између онога што се наводи у изреци пресуде и разлозима наведеним у образложењу пресуде, исправама и записницима са главног претреса, због чега је немогуће испитати законитост и правилност ожалбене пресуде.

Жалбом браниоца окривљеног АА се указује и на то да је суд поступио противно одредби чл.125 ЗКП, јер није саслушао стручног саветника, нити му је допустио да достави свој налаз и мишљење, чиме се указује на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.3 ЗКП.

Супротно жалбеним наводима бранилаца окривљених, по оцени Апелационог суда, као другостепеног, првостепена пресуда није захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка на које се жалбама указује из чл.438 ст.1 тач.11 и ст.2 тач.1, 2 и 3 ЗКП, јер је изрека пресуде разумљива, пресуда се не заснива на доказима на којима се, по одредбама овог Законика, не може заснивати, а разлози пресуде су непротивречни изреци, пресуда садржи довољне, јасне и правилне разлоге о свим чињеницама које су предмет доказивања, као што суд није пропустио да примени, нити је неправилно применио неку одредбу Законика, што би било одлучног утицаја на доношење законите и правилне пресуде, услед чега су жалбени наводи бранилаца окривљених да је првостепена пресуда захваћена битним повредама кривичног поступка, оцењени као неосновани.

Неосновано се жалбом браниоца окривљеног АА указује да је изрека побијане пресуде неразумљива, да не садржи датум када су окривљени отуђили платно, и које ролне платна, а имајући у виду да изрека пресуде садржи време извршења дела („...од 01.јануара 2014.године до 29.септембра 2014.године..“), као и врсту платна и његову количину изражену у килограмима („...одузели ролне тексас платна у тежини од 28.923 кг..“) услед чега су ови жалбени наводи браниоца окривљеног АА оцењени као неосновани. Као неосновани су оцењени и жалбени наводи бранилаца окривљених да се пресуда заснива на незаконитим доказима, и то на извештају Комисије о ванредном попису, због тога што је члан Комисије било лице које је задужено за имовину која се пописује, а имајући у виду да стоји чињеница да је члан Комисије био ВВ, који је у оштећеном предузећу запослен у својству магационера-рачунополагача, међутим, ова околност не чини предметни извештај Комисије о ванредном попису од 29.09.2014.године незаконитим, обзиром да на извештај Комисије о ванредном попису од 29.09.2014.године није било примедби у смислу утврђених мањкова у оштећеном предузећу, као што током поступка налази и мишљења сталног судског вештака економско-финансијске струке ЕЕ и Друштва за судска вештачења „Алвере“, нису оспорени пред судом у смислу утврђених вредности залиха робе – тексас платна, па су у овом делу жалбе браниоца окривљених оцењене као неосноване.

По оцени Апелационог суда, као другостепеног, ЦД снимак који је сачињен камером која се налазила на објекту преко пута магацина број 2, не

представља незаконит доказ на коме се пресуда не може заснивати, како се то указује жалбама бранилаца окривљених, будући да се одредбе Закона о приватном обезбеђењу односе на поступање обезбеђења и заштите одређених објеката, послова и рада правних и физичких лица у области приватног обезбеђења, што овде није случај, па се неосновано жалбом браниоца окривљеног АА указује да је постојала обавеза да се на видном месту истакне обавештење да је објекат или простор заштићен видео обезбеђењем.

Неосновани су и жалбени наводи браниоца окривљеног ББ да се снимак сачињен сигурносном камером на јавном месту не може користити као доказ у поступку без наредбе тужилаштва или суда, имајући у виду да се критични догађај одиграо на јавном простору, да је видео надзор инсталиран из разлога безбедности, у јавном интересу, па снимци сачињени безбедоносним камерама се могу користити за утврђивање чињеница које су у интересу безбедности грађана, односно представљају законито прибављене доказе на којима се може заснивати судска одлука.

Што се тиче указивања одбране окривљених да суд није могао на основу чл.406 ЗКП да прочита исказе окривљених ЂЂ и ДД према којима је кривични поступак раздвојен, без сагласности странака, по оцени Апелационог суда као другостепеног, стоји чињеница да је у односу на оптужене ЂЂ и ДД кривични поступак раздвојен, да је према њима оптужба одбијена због застарелости дана 31.10.2022.године, међутим, имајући у виду остале изведене доказе током поступка (налаз и мишљење сталног судског вештака, снимак сигурносне камере, исказа оштећеног и сведока...) то би, имајући у виду напред наведене доказе, и без исказа саопштених ЂЂ и ДД била донесена иста пресуда, услед чега на описани начин није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.1 ЗКП.

Не стоје ни жалбени наводи браниоца окривљеног АА да је суд поступио противно одредби чл.125 ЗКП, која се односи на стручног саветника, будући да је предлог одбране за постављање вештака Мехмеда Мурића као стручног саветника прихваћен од стране суда, исти је управо у својству стручног саветника и присуствовао главним претресима, што се утврђује увидом у записнике о главним претресима од 12.12.2022.године и од 29.12.2022.године, услед чега су као неосновани жалбени наводи браниоца окривљеног да је првостепени суд повредио право одбране на стручну помоћ током поступка, на који начин није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.3 ЗКП.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања бранилац окривљеног АА указује да је првостепени суд погрешно утврдио да између радњи оптужених и несталих ролни тексас платна постоји веза, јер осим што су ухваћени на делу приликом покушаја крађе три ролне, не постоји ниједан други доказ који би окривљене довео у везу са несталим платном, па је нејасно због чега је суд поклатио веру сведоцима ЖЖ, ЗЗ, ИИ, као и ЈЈ и КК, нарочито што су сва ова лица запослена у оштећеном предузећу, па постоји питање веродостојности њихових исказа. Такође се указује и на то да оштећено предузеће није доставило извештај о редовном годишњем попису из 2012. и 2013.године, па је чињенично стање остало непотпуно утврђено јер је предузеће могло мањак из претходних година исказати као мањак који је настао током 2014.године.

Жалбом браниоца окривљеног ББ се првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указивањем да се на снимку

камере не могу уочити регистарске ознаке возила које је пролазило улицом, не види се ко управља возилом, нити да ли је и шта утоварено у возило, као што се не види ни ко отвара капију, нити се препознају лица која иду улицом и прескачу ограду, при чему су као сведоци предложена лица која су учествовала у акцији праћења и откривања извршиоца кривичног дела, а то су најближи пријатељи и рођаци оштећеног.

Насупрот жалбеним наводима бранилаца окривљених, по оцени овог суда, правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање оценом свих изведених доказа, и правилно одбране окривљених у делу где наводе да су противправно одузели ролне тексас платна само у ноћи када су затечени у извршењу дела није прихватио, јер је оваква одбрана окривљених демантована изведеним доказима током поступка, и то снимком видео надзора, као и исказима саслушаних сведока који су у дужем временском периоду пратили кретање окривљених, при чему снимак сигурносне камере има историју за три месеца, а сам оштећени, представник Привредног друштва, је искључио сваку могућност да је неко други могао на идентичан начин да узима репроматеријал. Правилно је првостепени суд овако изведене доказе довео у везу и са налазом и мишљењем Друштва за судско вештачење „Алере“, у ком налазу је применом тржишне методе утврђен мањак залиха робе тексас платна у количини од 28.923 килограма, о чему је на странама 19 до 21 првостепени суд дао јасне и уверљиве разлоге, које у свему као такве прихвата и овај суд и на исте упућује.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је радње окривљених АА и ББ квалификовао као кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из чл.204 ст.4 у вези ст.1 КЗ у вези чл.33 КЗ, тако да се пресуда неосновано жалбама бранилаца окривљених побија због повреде кривичног закона, и то жалбом браниоца окривљеног АА да се у радњама овог окривљеног може радити евентуално о покушају извршења кривичног дела крађе, као и жалбом браниоца окривљеног ББ којом се првостепена пресуда побија због повреде кривичног закона без указивања на конкретне разлоге за побијање пресуде по овом жалбеном основу.

Као неосновани су оцењени и жалбени наводи браниоца окривљеног АА да је учињена повреда закона из чл.439 ст.4 ЗКП јер окривљеном у изречену казну затвора није урачунато време проведено у екстрадиционалном притвору од 14.06.2019.године до 29.06.2019.године, будући да из списка предмета, и то из извештаја Окружног затвора у Новом Пазару од 01.07.2019.године и извештаја МУП РС – Подручна ПУ у Новом Пазару од истог датума, произилази да је окривљени АА лишен слободе дана 27.06.2019.године у 22,50 часова на граничном прелазу Хоргош приликом уласка у Републику Србију, по расписаној централној потерници од стране ПУ Нови Пазар и спроведен дана 28.06.2019.године у притворско одељење Окружног затвора у Новом Пазару.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, која се побија жалбом браниоца окривљеног ББ, а у односу на окривљеног АА и по службеној дужности, поводом жалбе његовог браниоца, у смислу чл.451 ст.2 тачка 1 ЗКП, Апелациони суд налази да је првостепени суд приликом одмеравања казне правилно утврдио све околности које су, у смислу одредбе чл.54 КЗ, од значаја за избор врсте и висине казне, па је правилно као олакшавајуће околности на страни обојице окривљених ценио да су до сада неосуђивана лица, породични људи, да је од времена извршења дела протекло више од осам година, а које околности су од стране првостепеног суда очигледно оцењене и као нарочито олакшавајуће околности које

оправдавају ублажавање казне испод законом прописаног минимума у смислу чл.56 и чл.57 КЗ, док отежавајуће околности нису утврђене, и окривљене АА и ББ осудио на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године, које казне су и по оцени овог суда нужне и довољне за остваривање законом прописане сврхе кажњавања из чл.42 КЗ, у оквиру опште сврхе прописивања и изрицања кривичних санкција из чл.4 ст.2 КЗ, па су као неосновани оцењени жалбени наводи браниоца окривљеног ББ да је изречена казна затвора превисоко одмерена, да приликом утврђивања висине казне нису цењена лична својства окривљеног и све околности које су од утицаја на индивидуализацију казне, а имајући у виду да је првостепени суд дао адекватан значај свим правилно утврђеним олакшавајућим и отежавајућим околностима.

Са изнетих разлога Апелациони суд је, на основу одредбе чл.457 ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Тамара Миливојевић,с.р.

Председник већа-судија
Милевка Миленковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић